

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN ENKESTAND

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 49.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874452720/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

— Hvordan er det kommet? Hvem er kommen med det?

— Det maa der vel staa noget Læsning om i Brevet.

I en Hast var Fruen atter inde i Dagligstuen — jo, der laa ganske rigtig et Brev. Med febrilsk Ivrighed rev hun Konvolutten itu og læste:

S. T. Enkefru Staal!

Deres Fromhed vil upaatvivlelig finde Tilfredsstillelse i at sørge for medfølgende Barn. Faderen er en Slubber!, der er rømt af Landet før Barnets Fødsel. Dets Moder, en fattig Tjenestepige, er afgaaet ved Døden, og hendes Moder, som er en lige saa fattig Husmandskone, har nu haft det et halvt Aar, men under den daarlige Pleje, det har faaet i det usle Hjem, er det blevet sygt, og Lægen siger, at det vil dø, hvis det ikke faar det bedre, og det vil det ikke faa, dersom det blev sat paa Sognet, hvorfor jeg ikke har villet undlade at oversende Dem det, lige saa meget for Deres egen som for Barnets Skyld, eftersom De kan have godt af nogen Beskæftigelse, især af en saadan, der har at bestille med Opførelse og andre kristelige Dyder. Jeg tegner mig med særdeles Agtelse

G. Povlsen.

P. S. Barnet er døbt og hedder Johanne Jørgensen.

— Det er uforskaamt, det er frækt. Uden videre at sende mig dette Barn paa Halsen blot for at gøre Nar af mig. — Og Fru Staal brast i en høj Graad og talte samtidig højt med sig selv. — Og hvad vil Folk sige? De vil sige, at Barnet er — ja de vil sige det værste, de kan finde paa. Præsten sagde, at naar en Kærlighedsgerning ikke var udsprungen af Troen, havde den ingen Værdi, og min Tro har aldrig følt Trang til at tage mig af det Barn! Ane! Ane! kom herind!

Ane viste sig, bestandig „vissende“ paa Dørtærskelen.

— Saa ti dog stille med den væmmelige Sang, Ane! Bring det Barn bort! jeg vil ikke have noget med det at skaffe.

— Ja, hvor skal jeg gøre af det? spurgte Ane.

— Hvem har været her med det?

— Det var en Bondekone, der kom med det, mens Fruen var borte. Hun havde ogsaa Brevet med.

— Hvem var den Kone, hvorfra var hun? hvor opholder hun sig her i Byen?

— Det véd jeg ingen Redelighed paa.